

Lovforslaget sattes til forhandling.

Grete Hækkerup: Skolelægeordningen, som allerede i 1900 startede på frivilligt grundlag, blev lovfæstet i 1946. Denne lov har kun været underkastet nogle mindre ændringer i 1957 og 1962. Loven har tidligere hørt under undervisningsministeriet, men da vi sidste år behandlede forslag til lov om børnetandpleje, blev det af ministeren oplyst, at også skolelægeordningen ville blive overført til indenrigsministeriet, hvilket skete med virkning fra 1. juli sidste år.

I forbindelse med kommunalreformens gennemførelse den 1. april 1970 og den dermed følgende ændrede byrdefordeling blev der ved et cirkulære fra undervisningsministeriet truffet den midlertidige ordning, at de hidtidige købstadkommuner fortsat skulle administrere skolelægeordningen samt afholde udgifterne herved, mens for de hidtidige landkommuner amtsrådet skulle træffe de nødvendige foranstaltninger og udgifterne fordeles på kommunerne i forhold til antallet af de i kommunerne hjemmehørende skolebørn.

Det foreslås nu, at skolelægeordningen skal påhvile primærkommunerne. Det vil sige, at kommunerne skal ansætte det fornødne personale, sikre, at der foretages forebyggende helbredsundersøgelser af alle børn i den undervisningspligtige alder og i børnehaveklasse, og føre kontrol med sundhedstilstanden i skolerne. Jeg er glad for, at man i dette forslag har børnehaveklasserne med i modsætning til ved børnetandplejen, hvor behandlingen af denne gruppe blev overladt til kommunernes egen afgørelse. For skolebørn over den undervisningspligtige alder kan der tilbydes forebyggende helbredsundersøgelser.

I den gældende lovs § 8 siges der for Københavns vedkommende, at bestemmelse om skolelægeordning træffes af kommunalbestyrelsen med sundhedsstyrelsens godkendelse. I bemærkningerne til lovforslaget oplyses, at Københavns kommune har ønsket at opretholde den administrative tilknytning af skolesundhedsplejen til skolevæsenet. Jeg vil gerne under udvalgsarbejdet have nærmere oplysninger om, hvorvidt der er særlige administrative vanskeligheder ved, at administrationen overføres til den

socialt og sundhedsmæssige forvaltning for Københavns vedkommende.

Princippet for lovforslagets opbygning skal ses ud fra ønsket om at skabe en fleksibel ramme for den fremtidige skolelægeordning. De hidtidige bestemmelser for kommunernes skolesundhedspleje i form af regler og godkendt af ministeren for hver enkelt kommune samt instrukser for de ansatte foreslås afløst af generelle bestemmelser om undersøgelsernes omfang m. v., der fastsættes af indenrigsministeren, og mere detaljerede retningslinjer udfærdiget af sundhedsstyrelsen.

Det fastslås dog i lovforslaget, at alle børn, der går i skole, skal tuberkuloseundersøges af skolelægen i samarbejde med en lungeklinik, og at børnene har ret til vederlagsfri calmettevaccination, hvis de reagerer negativt ved tuberkulinprøven. Samtidig opretholdes bestemmelsen om, at samtlige lærere og andre, der er beskæftiget ved skolerne, hvert år skal tuberkuloseundersøges af skolelægen i samarbejde med en lungeklinik. Skolelægen kan fritage et barn for undersøgelse, såfremt det ved lægeattest godtgøres, at barnet på anden måde er undersøgt som efter lovens bestemmelser.

I den nugældende lov siges der, at egentlig lægebehandling er skolelægen ivedkommende. Trænger et barn til lægebehandling, henvises det til den praktiserende læge. Jeg vil gerne spørge ministeren: hvad gør man i de tilfælde, hvor en henvisning ikke bliver fulgt op? Jeg har i bemærkningerne til lovforslaget hæftet mig ved, at der et sted tales om mere behovsprægede undersøgelser — det nævnes i forbindelse med aflønningsformen — og et andet sted siges der, at derudover vil skolelægen kunne sætte ind med kliniske undersøgelser og opfølgning af sine forslag over for de børn, der har behov herfor. Jeg vil også gerne i udvalget nærmere have drøftet, om det kan indebære, at skolelægen i visse tilfælde kan påtage sig behandling. Jeg tænker især her på de særligt truede børn.

Bemærkningerne til lovforslaget er meget fyldige, men trods det og selv om ønsket er at skabe en fleksibel rammelov, vil jeg være meget interesseret i, at vi i udvalget kan få en grundig drøftelse af de generelle bestemmelser om undersøgelsernes omfang m. v.,